

Ena od najstarejših legend o volkodlakih pravi, da je nekoč prelepo dekle bilo zaročeno z nekim mladeničem, vendar je nanjo vrgel oko zlobni gozdar. Da bi si prilastil dekle je prodal dušo hudiču, da bi pridobil zmožnost, da se lahko spreminja v volka.

Nekega dne je gozdar prestregel dekle na poti domov in jo začel prositi, da gre z njim. Ona je to zavrnila, njene klice na pomoč je slišal njen zaročenec, ki jo je rešil iz rok nezaželenega snubca.

Vendar je jezni gozdar čakal na svojo priložnost, ta se je pojavila na poročni dan mladega dekleta. Medtem ko se je bodoča srečna nevesta igrala na travniku s svojimi prijateljicami, se je on spremenil v bitje podobno volku, jo zgrabil in odvedel v gozd.

Jezni mladenič se je podal v iskanje, vendar sta volkodlak in njegovo dekle brez sledu izginila. Dneve je mladenič hladen od bolečine in žalosti v društvu s svojih prijateljev, oborožen z srebrnimi naboji, iskal dekle in njenega ugrabitelja.

Prijatelji so ga prosili, da pozabi svojo nevesto in se vrne k običajnemu življenju, vendar se ni hotel odpovedati iskanju.

Istega dne, ko je ostal sam, je naletel na jamo v kateri je živel volkodlak. V njej je našel leseno krsto v kateri je bilo ohranjeno telo njegove nesojene neveste. Ker je do konca zavračala ugrabitelja, jo je ta v besu ubil. Previdno jo je položil v leseno krsto in prihajal vsak dan, da bi jo videl.

Mladenič je čakal v zasedi, in ko je volkodlak vstopil v jamo, ga je zadel z nekaj srebrnimi naboji iz puške. Smrtno ranjen je človek-volk pobegnil in skočil v jezero. Mladenič je dolgo sedel na obali in gledal kako somi trgajo in požirajo del po del telesa mrtvega gozdarja.

Ko so ga našli, je nesrečni mladenič že bil brez uma. Umrli je po nekaj dneh in pokopali so ga zraven njegove nesojene ljubezni.

Vendar do dandanes ljudje, ki naseljujejo ta kraj, ne lovijo somov in jih ne jedo, čeprav se nihče ne spomni zaradi česa.